

Ագդարարույթան Trumpet's Sound **փող**

52-րդ ՏԱՐԻ, ԱՄՏՐԱԼԻԱ
ՆՈՅՆԵՐԵՐ - ԴԵԿՏԵՐԵՐ

«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵՆ ՓՈՎ»
երկամսյա հոգեւոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույումեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org

ARMENIAN CHRISTIAN MISSION

Բովանդակություն

Վերադարձո՛ւր զիս մանկությանն
Սուրբ Ծնունդը **3**

Հովիւ Հրաչ Գույումեան

Եգիպտոսէն Քանան (2) **4**

Տոն Սրորմըր

Տկարներուն տկարութիւնը վերցնել . . . **8**

Ռէքս Տիրլալ

Վարպետ ժամագործը **11**

Քաղուած

Ինչո՞ւ **13**

Նէյլ Պուրման

«ACM»-ի միսիոներական խումբը
Հայաստանի մէջ **15**

Խմբագրական

Կազմի նկարը՝ Սեւմայ լիճ, Մարտ 2015թ.:

- Փառք տուէ՛ք Տէրոջը Իր բոլոր բարութեան համար: Փառք ու պատիւ տուէ՛ք Թագաւորին:
- Աղօթեցէ՛ք Հայաստանի հոգեւոր արթնութեան համար:
- Աղօթեցէ՛ք համաճարակի հետեւանքով տուժածներու եւ մեր բազմաթիւ հիւանդներու համար:
- Աղօթեցէ՛ք մանուկներու, երիտասարդներու եւ բազմաթիւ ընտանիքներու համար, որոնք մեր խնամակալութեան տակ կը գտնուին:
- Աղօթեցէ՛ք 24-րդ ուղղբեռի դէպի Հայաստան ճամբելու անխափան աշխատանքներու համար:
- Աղօթեցէ՛ք ԱՄՆ-էն Լիբանան ուղարկուող ուղղբեռի համար:
- Աղօթեցէ՛ք, որպէսզի կարողանանք օգնել որոշ ընտանիքներու ձմեռուայ ցուրտը դիմագրաւելու մէջ:
- Աղօթեցէ՛ք մեր աշխատակիցներու եւ անոնց ապահովութեան համար:
- Փառք տուէ՛ք Աստուծոյ այն ամենի համար, ինչ կարողացանք այս տարի կատարել Իր շնորհքով:

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Վերադարձո՛ւր զիս մանկութեանս Սուրբ Ծնունդը

Ժամանակ առ ժամանակ կը լսենք, թէ Սուրբ Ծնունդն այլեւս նոյնը չէ, եւ մենք ետ կը նայինք՝ հասկնալու, թէ արդեօք կրնա՞նք սպարգել, թէ ինչը կը պակսի. արդեօք լոյսե՞րը, մուէրնե՞րը, թե՞ Կաղանդ պապան: Այնուամենայնիւ, մենք ունինք այդ ամէնը: Մեզ կը պակսի Սուրբ Ծննդեան հոգին:

Բայց Սուրբ Ծնունդը ինչպե՞ս կրնայ նոյնը ըլլալ, եթէ պէտք է դադրինք երգել Յիսուսին գովերգող օրհներգերը, եթէ պէտք է դադրինք ցուցադրել Յիսուսին արտացոլող ծննդեան տեսարանը, եթէ պէտք է դադրինք Անոր երկրպագելու համար եկեղեցի յաճախելը, եթէ մեզ թոյլ չեն տար խօսիլ Անոր մասին, որպէս Մէկը, ով աշխարհ եկաւ մեղաւորներուն փրկելու համար: Եթէ Քրիստոսին կը հանենք Սուրբ Ծնունդի տօնակատարութիւնէն, ապա այլեւս ի՞նչ իմաստ ունի ընդհանրապէս Սուրբ Ծնունդը տօնելը: Իսկ ինչո՞ւ կը զարմանանք մտածելով, թէ Սուրբ Ծննդեան հոգին մեռած է:

Ո՛չ, Սուրբ Ծննդեան ոգին կենդանի է իւրաքանչիւր հաւատացեալի եւ իւրաքանչիւր եկեղեցիի մէջ, որը մէկտեղ կը հաւաքուի Փրկչին երկրպագելու համար՝ Անոր, որու մասին հռչակեցին հրեշտակները, որո՞ւ մասին աւետիսը տարածեցին հովիւները, եւ որուն մուէրներ ընծայեցին մոգերը:

«Բայց հրեշտակը ըսաւ անոնց. «Մի՛ վախնաք, վասն զի ահա ես ձեզի մեծ ուրախութեան աւետիս մը կու տամ, որ բոլոր ժողովուրդին պիտի ըլլայ: Վասն զի այսօր Փրկիչ մը ծնաւ Դաւիթին քաղաքին մէջ, որ Օծեալ Տէր է: Եւ այս ձեզի նշան մը ըլլայ՝ մանուկ մը պիտի գտնէք խանձարուրով փաթթուած ու մսուրի մէջ պառկած»» (Լուկ. 2:10-12):

Այս հոգին Աստուծոյ պարգեւն է ողջ մարդկութեանը: Դուք նոյնպէս կրնաք ստանալ այս պարգեւը, եթէ ապաշխարութեամբ Փրկիչ Յիսուսին գաք ըսելով. «Տէ՛ր Յիսուս, Քեզի կուգամ որպէս կորսուած մեղաւոր, օգնե՛ զիս, փոխե՛ զիս, վերադարձո՛ւր զիս իմ ուրախութիւնս, օրհնե՛ զիս Քու Հոգիովդ եւ կենդանացո՛ւր զիս»:

Եւ բոլոր անոնք, որոնք եկան Իր մօտ ստացան նոր կեանք, նոր յոյս եւ յաւիտենականութիւնը Երկնքի մէջ:

Թող Սուրբ Ծննդեան հոգին լեցնէ ձեր սիրտը ուրախութեամբ եւ ցնծութեամբ:

«ACM»-ի եւ «Ազդարարութեան Փող» թերթի անձնակազմի կողմէն օրհնեալ Սուրբ Ծնունդ կը մաղթենք բոլորիդ:

Հ. Գ.

Եգիպտոսէն Քանան (2)

Մովսէս՝ պատրաստուած Աստուծոյ կողմէ

Մովսէսի պատմութիւնը կը սկսի այն բանէն յետոյ, երբ Եգիպտոսի փարաւոնը կը մտահոգուի հրեայ բնակչութեան քանակի աճով: Ան կը վախճնար, որ եթէ պատերազմ տեղի ունենար, ապա իսրայէլցիները կը միանան իր թշնամիներուն հետ ու կը հեռանան իր երկրէն: Մենք ոչ մէկ յուշում չունինք, թէ ինչու ան այդպէս մտածեց: Եթէ ան կը մտածէր, որ անոնք թաքուն թշնամիներ են, որոնք ամենայն հաւանականութեամբ իր դէմ դուրս պիտի գան, ապա ինչո՞ւ չհեռացուց անոնց քանի դեռ խնդիրներ չէին ստեղծած: Եթէ ան կ'ուզէր անոնց պահել երկրին մէջ, ապա ինչո՞ւ իրենց որոշ արտօնութիւններ չտուաւ՝ խրախուսելու իրենց միահիստիլը ընկերային կառուցուածքին մէջ: Այնուամենայնիւ, ինչպէս տեսանք, Աստուած ունէր Իր ծրագիրը եւ կարողացաւ օգտագործել Եգիպտոսի տիրակալի անմտութիւնը Իր նպատակներն իրականացնելու համար:

Փարաւոնի պատասխանն իր ընկալած դժուարութեանը՝ իսրայէլցիներուն ստրուկներ դարձնելն էր: Ան ստիպեց իրենց կառուցել իր համար շտեմարանի քաղաքներ՝ Փիթօմը ու Ռամսէսը: Սակայն իր ծրագիրը չյաջողեցաւ, որքան իսրայէլցիներուն կը տանջէր, այնքան անոնց թիւը կը շատնար: Բնակչութեանը վերահսկելու այլ փորձեր եւս տեղի ունեցան: Փարաւոնը պատուիրեց մանկաբարձներուն մանկասպա-

նութիւն գործել, որպէսզի անոնք նորածին տղաներուն սպանեն ծննդաբերութեան ժամանակ: Մանկաբարձները վախճալով Տէրոջմէն՝ չհնազանդեցին թագաւորի հրամանին: Ուստի ան հրամայեց, որ բոլոր տղաներուն գետը նետեն:

Մովսէսը ծնաւ ստրուկներու ընտանիքի մէջ, ինչը ճշմարիտ էր բոլոր իսրայելիցիներու համար: Մենք գիտենք, որ իր ծնողքը աստուածապաշտ էր, անոնք այնպիսի մարդիկ էին, ինչպէս Եբրայեցիներու հեղինակը կը նկարագրէ ըսելով, որ անոնք չվախցան թագաւորի հրամանէն: Ուստի Յոքաբէդը՝ Մովսէսի մայրը, ըրաւ այն, ինչ իւրաքանչիւր մայր կը ցանկանար ընել: Ան երեխային երեք ամիս ապահով պահեց: Ան տեսաւ, որ իր զաւակը խելացի է, եւ իր աստուածապաշտութեան ու թագաւորի հրամանի վախի բացակայութեան շնորհիւ, ան առաջնորդուեցաւ իր որդին փրկելու անսովոր մեթոտի իրագործմանը:

Եբրայեցիներուն ուղղուած նամակի հեղինակը շեշտը կը դնէ Մովսէսի ծնողներու հաւատքի վրայ, երբ Մովսէս պէտք է ծնուէր: Երեք ամիս անց Յոքաբէդը պատրաստեց ջրակայուն զամբիւղ, որու մէջ տեղաւորեց Մովսէսին, նախքան զինք Նեղոս գետի մէջ դնելը: Այնտեղ Մովսէսին փրկեց թագաւորի աղջիկը եւ ան մեծնալով դարձաւ Եգիպտոսի իշխան:

Հետաքրքրական է տեսնել Աստուծոյ նախախնամութիւնը: Փարաւոնի ընտանիքի անդամներէն ինչ-որ մէկը պիտի դառնար Մովսէսի փրկութեան միջոցը: Քանի որ Մովսէսի քոյրը՝ Մարիամը, հեռուն կանգնած կը հետեւէր, թէ ի՞նչ պիտի պատահի անոր հետ, ան տեսաւ թէ ինչպէս փարաւոնի աղջիկը եկաւ գետին մէջ լուացուելու համար: Հաւանաբար ան հասկցաւ, որ արքայադուստրը մտադիր էր պահել երեխային, ուստի առաջարկեց Եբրայեցիներէն ծիծ տուող կին մը գտնել՝ երեխային կերակրելու համար:

Այսպէս Մովսէսն իր մանկութեան տարիներն անցուց իր ծնողներուն հետ միասին: Աստուածապաշտ կին ըլլալով՝ Մովսէսի մայրը իրեն սովորեցուց Աբրահամի, Իսահակի եւ Յակոբի Աստուծոյ մասին: Ուստի Մովսէսը գիտէր, որ ստրկացած ազգը իր մարմինն ու արիւնն էր:

Մովսէսը՝ 40 տարեկանին

Եգիպտոսի մէջ Մովսէսը, որպէս արքայազն ապրեց մինչեւ իր 40 տարեկան դառնալը: Այնուհետեւ ան որոշեց օգնել իր հայրենակից իսրայելիցներուն: Ան դուրս եկաւ՝ տեսնելու, թէ ինչպէս կ'ապրին իր հայրենակիցները, եւ երբ տեսաւ, թէ ինչպէս եգիպտացիներ վատ կը վարուէր եբրայեցիի մը հետ, ան սպանեց եգիպտացիին ու թաղեց զինք աւազին մէջ: Ստեփանոսը (Գործք 7:23-25) կը պատմէ մեզ, թէ ինչ կը մտածէր Մովսէսը: Անոր սրտին մէջ փափաք արթնցաւ իր եղբայրներուն այցելել: Երբ տեսաւ եբրայեցի մը, որը անարդարացիօրէն կը չարչարուի, ան պաշտպանեց զինք ու վրէժխնդիր եղաւ սպանելով եգիպտացի կեղեքիչին: Ան խորապէս համոզուած էր, որ Աստուած իր ձեռքով պիտի ազատէ իսրայելիցներուն, եւ կ'ենթադրէր, որ եբրայեցիները պիտի հասկնային սա:

Թէ՛ Մովսէսը Ելից գրքին մէջ եւ թէ՛ Ստեփանոսը Գործք Առաքելոց 7-րդ գլխուն մէջ կը պատմեն մեզի, թէ Մովսէսը ինչպիսի արձագանք ստացաւ երկրորդ օրը: Այս անգամ ան տեսաւ երկու եբրայեցիներ, որոնք կը կռուէին իրար հետ, եւ հարցուց անոնց կռուի պատճառը: Միալամ մարդը հարցուց Մովսէսին, թէ իրեն ո՞վ իշխան եւ դատաւոր կարգեց իրենց վրայ: Մովսէսին որպէս ազատագրող ընդունելու փոխարէն, անոնք նախատեսին իրեն: Մովսէսը հասկցաւ, որ ամէն ինչ իր գծած ծրագիրով չի ընթանար: Ժամանակաւորապէս վախը տիրեց իր վրայ եւ իր կեանքը ազատելու համար փախաւ Մադիան:

Մովսէսի մեթոտները

Արդեօք Մովսէսն արդեն գիտէ՞ր, որ Աստուած իրեն ընտրած էր յատուկ առաջադրանքի մը համար: Մենք կարող ենք միայն ենթադրել Գործք 7:25-ի այն յայտարարութիւնէն, որ իր եղբայրները գիտակցեցին, որ Աստուած իրենց պիտի ազատէ ստրկութիւնէն: Մովսէսը ինչոր բան գիտէր Աստուծոյ ծրագրի մասին: Ան գիտէր, թէ ինչպէս յայտնընում էր փարաւոնի պալատ եւ որ ինքը կը տարբերուի պալատի միւս բնակիչներէն:

Բացի այն համոզումին, որ Աստուած իրեն կանչած էր իսրայելիցներուն ազատելու համար, ան, ըստ երեւոյթին, արդարութեան (կամ

անարդարութեան) խոր զգացում ունէր: Ան տեսաւ անարդարութիւնը եւ սպանեց մեղաւորին:

Այնուամենայնիւ, սա հարց կ'առաջացնէ մեր մէջ, թէ արդեօք ան գործեց իր մարդկային ուժով՝ մինչեւ Աստուծոյ նշանակած ժամանակը: Ասիկա մեր շատերու խնդիրն է: Մենք պէտք է գիտակցենք, որ Աստուծոյ գործը պէտք է կատարուի Աստուծոյ ժամանակին եւ Աստուծոյ ճանապարհով: Մնացած ցանկացած բան պիտի ձախողուի:

Մովսէսի մտածելակերպի մէջ կայ եւս մէկ գործօն, որը կը քննարկէ Եբրայեցիներուն ուղղուած նամակի հեղինակը: Եբր. 11:24-26-ի մէջ կը կարդանք հետեւեալը. «Հաւատքով Մովսէս, երբ մեծցաւ, չընդունեց Փարաւոնին աղջկան որդի կոչուիլ. քանզի աւելի աղէկ սեպեց Աստուծոյ ժողովուրդին հետ չարչարուիլ, քան թէ մեղքին ժամանակատուր զուարճութիւնը վայելէ: Աւելի մեծ հարստութիւն սեպեց Քրիստոսին նախատինքը՝ քան թէ Եգիպտոսին գանձերը. վասն զի դիտելով կ'սպասէր վարձքին հատուցումին»: Երկրային պարգէներու փոխարէն՝ ան անհամբեր կը սպասէր երկնայիններուն:

Եբրայեցիներուն ուղղուած նամակի հեղինակը կը շարունակէ ըսելով. «Հաւատքով Եգիպտոսը թողուց ու չվախցաւ թագաւորին բարկութենէն. վասն զի համբերեց՝ որպէս թէ Անտեսանելին կը տեսներ»: Եբր. 11-րդ գլխուն մէջ այս համարի տեղադրումը հարց կ'առաջացնէ: Հեղինակը Մովսէսի Եգիպտոսէն հեռանալը կը նշէ նախքան Ջատիկի մասին խօսիլը: Եթէ Եբրայեցիներուն ուղղուած նամակի հեղինակը ժամանակագրական կարգով կը գրէր, ուրեմն ասիկա կը նշանակէ, որ Մովսէսը հաւաքեց իր ուժերը, իր սկզբնական վախը մէկ կողմ դրաւ ու հեռացաւ Եգիպտոսէն՝ վստահելով Աստուծոյ, որ կը պահպանէ զինք:

Ի՞նչ կրնանք սորվիլ Մովսէսի մեթոտներէն: Ան գիտէր, որ Աստուած ծրագիր մը պատրաստած էր իսրայելցիներուն իրենց գերութիւնէն ազատելու համար, եւ որ ինքը այդ ծրագրի մէկ մասն էր: Այնուամենայնիւ, ան գործեց Աստուծոյ ժամանակէն առաջ եւ ոչ թէ Աստուծոյ ճանապարհով: Ուստի ան չկրցաւ շարունակել իր ծրագիրը եւ ստիպուած էր սպասել, մինչեւ Աստուծոյ ժամանակը կը հասներ:

Տոն Սթոքմըր

Տկարներուն տկարութիւնը վերցնել

Հոովմ. 15

Մենք մայրիկս հիանալի խոհարար էր: Անոր գլուխ գործոցներէն մէկը փափուկ քէյքսն էր: Երբեմն, երբ ինչ-որ մէկը կը ճաշակէր իր առասպելական քէյքսը, յաճախ կը հարցնէր. «Ի՞նչ բաղադրատոմս կ'օգտագործէք»: Այնուհետեւ մենք մայրիկս փոքր ինչ ահաբեկուած կ'ըսէր. «Ես բաղադրատոմս չեմ օգտագործէր: Ես ընդամենը երկու բուռ ալիւր, մի պտղունց աղ, քիչ մը ասկէ, քիչ մը անկէ կ'օգտագործեմ: Այս ամբողջը միասին կը խառնեմ ու ամէն անգամ այսպիսի քէյքս դուրս կուգայ: Այնքան հեշտ է, որ իւրաքանչիւր ոք կրնայ պատրաստել»: Ահա թէ որտեղ էր իր սխալը: Պարզապէս իւրաքանչիւր ոք չէր կրնար այդպէս ընել, յամենայն դէպս ոչ այնպէս, ինչպէս ան կրնար: Ան պարզապէս չէր պատկերացներ, որ քէյքս պատրաստելու համար ինչ-որ մէկը բաղադրատոմսին հետեւելու կարիք կ'ունենայ: Մարդկանց մօտ խնդիր կայ, երբ ինչ-որ բանի մէջ հմուտ են: Անոնք չեն կրնար պատկերացնել, թէ ինչպիսին կ'ըլլար, եթէ այդ յատուկ հմտութիւնը կամ ուժը չունենային: Հաւանաբար բոլորս ալ ունեցած ենք այդ զգացումը, երբ տեսած ենք, որ ինչ-որ մէկը կը պայքարէ բան մը ընելու մէջ, որը մեզի համար շատ հեշտ է:

Պատկերացուցէք մօր մը քաղաքին մէջ իր չորս տարեկան տղուն հետ խանութներ կը շրջին: Մայրիկը շատ ընելիքներ ունի, եւ ան կը փորձէ այդ բոլորը հասցնել: Տղան դանդաղ կը քալէ: Մայրիկը կը բռնէ անոր ձեռքը եւ միասին կը քալեն: Ան կը մոռնայ, որ փոքրիկը արդեն ոչ թէ կը քալէ, այլ կը վազէ: Մայրիկը չի մտածէր, որ իր իւրաքանչիւր քայլի համար տղան իր կարճ ոտքերով պէտք է երկու քայլ կատարէ: Ան մոռցած է, թէ ինչ կը նշանակէ մանուկ ըլլալ, ով չի կրնար այդքան արագ քալել:

«Մենք որ զօրաւոր ենք, պէտք է տկարներուն տկարութիւնը վերցնենք ո՛չ միայն մեր անձին հաճոյ ըլլալու համար» (հմր 1): Ասիկա այնքան հիմնարար սկզբունք է, որը նոյնիսկ ընդունուած է պիզնեսի ոլորտի մէջ: Ընկերութիւնները իրենց աշխատակիցներուն այս սկզբունքը սորվեցնելու համար կը դրկեն արկածային դասընթացներու

այնպիսի վայրեր, ինչպիսիք են Ռուսբեհու լեռը (Նոր Ջելանտա): Լեռը բարձրանալու ժամանակ, երբ կը հասնին դժուար անցանելի ժայռի մը, արդեօք ուժեղ լեռնագնացները պարզապէս կը շարունակե՞ն բարձրանալը՝ ետին թողնելով խումբի ատելի տկար անդամներուն: Ի հարկէ ոչ. անոնք կը բարձրանան ժայռը եւ այնտեղ կը մնան ու կ'օգնեն միւսներուն: Խումբին տրուած է առաջադրանք՝ այն է բարձրանալ գագաթը, եւ առաջադրանքը կատարուած չի համարուիր, եթէ բոլորի մօտ չյաջողուի այդ: Ուժեղները կ'օգտագործեն իրենց ուժը, որպէսզի օգնեն ու քաջալերեն տկարներուն:

Ի՞նչ կը նշանակէ տկարներուն տկարութիւնը վերցնել կամ կրել: Եկե՛ք վերադառնանք մայրիկի օրինակին, ով կը շտապէր քաղաքին մէջ՝ իր փոքրիկ տղային իր ետեւէն քարշ տալով: Իր երեխայի տկարութիւնն այն է, որ ան չի կրնար այնքան արագ քայլել, որքան մայրը: Ի՞նչ կը նշանակէ մօր համար վերցնել կամ կրել այդ երեխայի տկարութիւնը: Մօր համար ասիկա կը նշանակէ իր քայլերը համապատասխանեցնել իր երեխայի քալումքին: Փոխանակ իր ուժն օգտագործել, որպէսզի իր ուզածին չափ արագ քայլէ, ան պէտք է զոհաբերէ իր սեփական նպատակը եւ դանդաղեցնէ իր արագութիւնը, որպէսզի կարողանայ քայլել երեխայի հետ:

Ինչպիսի՞ն է սա եկեղեցական կեանքին մէջ: Ասիկա կը նշանակէ, որ ուժեղ քրիստոնեաները պէտք չէ շփոթեցնեն կամ յուսահատեցնեն տկար քրիստոնեաներուն՝ իրենց տեսակէտներն ու սկզբունքները պարտադրելով անոնց: Եթէ Աստուծոյ առջեւ համոզուած էք, որ ճիշտ էք ինչ-որ հարցի մը մէջ, սակայն տկար քրիստոնեայի մը համար ձեր համոզմունքը պարտադրելը թերեւս կը խանգարէ իր քրիստոնեական կեանքին, ուրեմն մի՛ փորձէք նմանուիլ այդ մայրիկին ու մի՛ ստիպէք ձեզմէ երիտասարդին ձեր արագութեամբ ճանապարհորդել: Այդպէս ընելով դուք կը վնասէք անոնց:

Արդեօք կարո՞ղ էք տեսնել խնդիրը: Եթէ ուժեղ քրիստոնեաները պէտք է իրենք իրենց սահմանափակէն նոյն սահմանափակումներով, որոնցմով կ'առաջնորդուին տկար քրիստոնեաները, ապա դա կը նշանակէ, որ տկար քրիստոնեաներուն է միշտ տրուած վերջին խօսքը ըսելը՝ թէ ինչն է կարելի եւ ինչը՝ ոչ: Այդ ժամանակ եկեղեցին կը նմանի շարասեան մը, որը միշտ կը շարժուի ամենադանդաղ շարժուողի

արագութեամբ: Արդեօք այդպէս ճիշտ է: Եկեղեցին կը որոշէ փոխել իր ծառայութիւններու ձեւաչափը, որպէսզի համապատասխանեցնէ այն մարդկանց ասպրելակերպին, որոնց կը ծառայէ, որպէսզի աւելի շատ մարդիկ կարողանան մասնակցիլ պաշտամունքներուն: Բայց քրիստոնեայ մը կրնայ ըսել. «Ես չեմ կարծեր, որ Աստուած կ'ուզէ, որ մենք այլ կերպ ընենք, քան այն ինչ եղած է վերջին 50 տարիներու ընթացքին»: Արդեօք ասիկա կը նշանակէ, որ ամբողջ եկեղեցին պէտք է յարգէ եւ սահմանափակուի այդ մէկ տկար քրիստոնեայի տեսակետով: Տարակուսելի խնդիրները լուծելու Քրիստոսի ուղին հետեւեալն էր. «Մերը ի՞նչ կը պահանջէ»: Մերը չի պահանջէր, որ ուժեղ քրիստոնեաները տկար քրիստոնեաներուն ուրախ պահեն եւ միշտ անոնց ուզածները կատարեն: Մերը շատ աւելի բարձր նպատակ ունի, քան պարզապէս մարդկանց ուրախ պահելը: «Հապա մեզմէ ամէն մէկը շինութեան համար իր ընկերին հաճոյ ըլլայ՝ բարի բաներու մէջ» (հմր 2): Եթէ եկեղեցիի ուժեղ հաւատացեալները մտածեն, որ Աստուած իրենցմէ կը պահանջէ, որ իրենք պէտք է ուրախ պահեն տկար հաւատացեալներուն՝ ենթարկուելով անոնց քմահաճոյքներուն, ապա արդեօք ասիկա օգուտ պիտի բերէ անոնց, եւ արդեօք ասիկա պիտի օգնէ անոնց Քրիստոսի մէջ աճելու համար:

Ուրախութիւն կայ Քրիստոսով աճելու մէջ, իսկ աճը կը նշանակէ այնպիսի բաներ ընել, որոնք առաջ չէիք ընէր: Տկար քրիստոնեաները պէտք է սորվին աճիլ: Իրական հոգեւոր ուսուցումը յաճախ դժուար ու ցաւոտ է: Այն կը ներառէ երկարատեւ մտաւոր կարգապահութիւն եւ վարքագծի շարունակական փոփոխութիւն: Այն նաեւ կը պահանջէ ձերբազատիլ այն սիրումած տեսակետներէն, որոնք, երբ լոյսի ներքոյ կը պահուին, կը պարզուին, թէ պարզապէս նախապաշարմունքներ են: Սկիզբը սա կարող է տարօրինակ թուալ, բայց բնական է: Այդպէս է աճը: Եթէ չափազանց յարմարաւտ, բնական կամ շատ հեշտ է, ուրեմն մենք չենք աճիր:

Կը յիշէ՞ք այդ մայրիկին. ան իր ամբողջ կեանքին մէջ իր տղայի քայլով պիտի չքալէ, ան իր հետ դանդաղ պիտի քայլէ այնքան ժամանակ, որքան հարկը կը պահանջէ, սակայն ան յոյս ունի, որ օր մը իր տղան հասուն մարդու պէս պիտի քայլէ:

Քրիստոսը հանդիպեց եւ ընդունեց տկարներուն իրենց տկարութեան մէջ, բայց անոնց այնտեղ չթողեց: Ան առաջնորդեց անոնց դէպի փրկութիւն եւ իշխանութիւն: Ասիկա կեանքի հիմնարար սկզբունք է:

Դուք երբեք չէք կրնար փոխել դիմացիներին, բայց դուք կրնաք օգնել մէկ ուրիշին, մինչ ան Աստուծոյ օգնութեամբ կը ձգտի փոխել ինքն իրեն:

Տարօրինակ է, սակայն ճշմարտութիւն է, որ մէկ ուրիշին անվերապահօրէն ընդունիլը փոփոխութիւններու գործընթացի առաջին քայլն է: Երբ անձն ինքնիշխան ընդունուած կը զգայ այնպէս, ինչպէս որ կայ, այն այնպիսի մթնոլորտ մը կը ստեղծէ, որտեղ փոփոխութիւն տեղի կրնայ ունենալ: Աստուած արդեն խորհրդաւոր կերպով կ'աշխատի այդ մարդու կեանքին մէջ: Հարցն այն է. «Ինչպէ՞ս կրնամ գործակցիլ Աստուծոյ հետ այն ամէնուն մէջ, ինչ Ան արդեն սկսած է, որպէսզի օգնեմ կառուցել այդ մարդուն»:

Ռէքս Տիրլալ

Վարպետ Ժամագործը

Տարիներ առաջ Եւրոպայի մէջ պզտիկ գիւղաքաղաքի մը բնակիչները որոշեցին ժամացոյց մը ունենալ կեդրոնական հրասպարակին վրայ, որուն զանգը բոլոր շրջանին լսելի ըլլար: Ուստի գիւղացիները անուանի վարպետ ժամագործ մը վարձեցին հեռաւոր քաղաքէ մը, որ այս ժամացոյցը շինէ: Այս արհեստաւորը այնպիսի հիանալի ժամացոյց մը շինեց որուն նուագը կը լսուէր ամէն ժամ եւ արձանիկներ կը պարէին եղանակին համեմատ:

Սակայն մինչ տարիները անցան, ժամացոյցը սկսաւ արուիլ, եւ օր մըն ալ դադրեցաւ աշխատել: Ոչ որ գիտէր զայն նորոգել եւ տխրութիւն մը պատեց բոլոր գիւղաքաղաքը: Ապա քաղաքապետը գաղափար մը յղացաւ – քերես կրնային գտնել ժամագործը որուն ձեռագործն էր այս վաղեմի գլուխ գործոցը:

Եւ գտան մարդը, որ հիմա ճերմակ մազերով, կորաքամակ ծերունի մըն էր եւ քսան տարիներէ աւելի քաշուած էր գործէ: Սակայն ան յօժարեցաւ ետ գալ գիտաքաղաք եւ փորձել նորոգել իր ստեղծագործած ժամացոյցը: Բնակիչները օգնեցին տկարակազմ վարպետին որ մտնէ ժամացոյցի ներքին մասը եւ սպասեցին դուրսը յուսալով որ ան պիտի յաջողէր նորոգել զայն: Մէկ ժամ անցաւ, ապա երկու եւ յանկարծ ժամացոյցը սկսաւ աշխատիլ, նուազը հնչեց հովիտին մէջ եւ արձանիկները սկսան պարել: Ամէն մարդ շատ ուրախ էր:

Այս պատմութիւնը բոլորիս կը խօսի մինչ կը թեականխենք Նոր Տարին, Երբ հարցեր ու դժուարութիւններ կ'ունենաք յառաջիկայ օրերուն եւ ամիսներուն ընթացքին անկասկած պիտի ըլլան մնան պարագաներ: Ուստի այս պատմութիւնը պիտի օգնէ որ դիմենք մեր Ստեղծիչին որ կարող է մեզի օգնել զանոնք լուծելու համար:

Ինչպէս միայն ժամագործը կրցաւ իր հնարած ժամացոյցը նորոգել, նոյնպէս ալ մեր Արարիչը՝ Աստուած որ մեզ ամէն կողմանէ գիտէ, կարող է մեր ընթացքը շտկել, որպէսզի կարենանք ուրախութեամբ ապրիլ Իր շնորհքով ու Իր փառքին համար:

Տէ՛ր, չենք գիտեր ապագան ինչ վերապահած է մեզի, բայց գիտենք, որ Դուն գիտես եւ այդ կը քաջալերէ մեզ:

«Ո՛վ Աստուծոյ մեծութեան ու իմաստութեան եւ գիտութեան խորունկութիւնը, ինչպէ՛ս անքննելի են իր դատաստանները ու անզննելի են իր ճամբաները» (Հռովմ. 11:33):

Քաղուած

«Ամէն բան փորձեցէ՛ք, բարին ամուր բռնեցէ՛ք: Ամէն տեսակ գէշ բաներէ ետ կեցեք: Եւ ինքը՝ խաղաղութեան Աստուածը՝ ձեզ բոլորովին սուրբ ընէ ու ձեր բոլոր հոգին եւ շունչը ու մարմինը անարատ պահուի մինչեւ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսին գալու ատենը:
Հաւատարիմ է ան որ ձեզ կանչեց, որ պիտի կատարէ ալ»:

Ք Թեա. 5:21-24

Ինչո՞ւ

Վերջերս գրութիւն մը կարդացի Հնդկաստանի վիրուսի վերաբերեալ. հեղինակը այս հարցը կը բարձրացնէր. «Ինչո՞ւ Աստուած մեզի հետ այդպէս վարուեցաւ»: Այս հարցը յաճախ դժուար ժամանակներուն մէջ կուտանք, եւ մենք անկասկած նման վիճակներու մէջէ կ'անցնինք, կամ աւելի ճիշտ՝ սկիզբն ենք, եւ թերեւս աւելի դժուար ժամանակներ պետք է գան:

Արեւմուտքի մէջ Աստուծոյ հաւատալը շատերու կողմէ կը դիտուի որպէս անհարկի եւ նոյնիսկ վնասակար, այն կը համարուի որպէս տկարամիտներու համար փխրուն հենակ, հպարտութեան եւ մոլեռանդութեան արդարացում կամ պարզապէս ձանձրալի մանկական երազանք, իրականութեանը առերեսուել չուզող մարդկանց զբաղմունք: Ասիկա միշտ այդպէս չէ եղած. ընդամենը մէկ սերունդի ընթացքին մշակութային արմատական փոփոխութիւն տեղի ունեցաւ: Արդիւնքը այն եղաւ, որ անուանական քրիստոնեաները կամ մշակութային հաւատք ունեցողները առանձնացան անոնցմէ, ովքեր գիտակցութեամբ եւ վստահութեամբ կը շարունակեն երկինքն ու երկիր ստեղծող Աստուծոյ հանդէպ հաւատք դրսեւորելը:

Արդեօ՞ք հաստատուն եւ համարձակ հաւատքը խելամիտ եւ հնարաւոր է մեր օրերուն մէջ: Ի հարկէ, բայց միայն այն ժամանակ, եթէ այն ունի նիւթ եւ խարսխում է անսասան ճշմարտութեան վրայ: Երբ դժուար ժամանակները գան, զգացումները եւ ցանկութիւնները քամիէն քշուած չոր տերեւներու պէս կը հեռանան: Տաք արեւի տակ այն ցոյղի պէս կը գոլորշիանայ:

Հօգը հաւատքի ու անսասան ճշմարտութեան հիմքը Յիսուս Քրիստոսի խաչն է: Ինչո՞ւ: Բանի որ այդ մէկ արտասովոր պատմական իրադարձութեան մէջ մարդը կը դիտուի այնպէս, ինչպէս կայ, եւ Աստուած՝ ինչպէս որ կայ:

Մարդկութիւնը արժանի չէ Աստուծոյ անսպառ սիրոյն ու օրհնութեանը: Յիսուսի խաչը մեզի ցոյց կուտայ, թէ ովքեր ենք մենք եւ ինչին ենք արժանի: Ան, ով կատարեալ բարի էր, ով խօսեցաւ միայն

ճշմարտութիւնը, ով կը փափաքէր մեզ ազատագրել մեղքէն, մատնուեցաւ եւ դաժանօրէն սպաննուեցաւ: Բիշ մարդիկ հաւատացին Իրեն, շատերը թողուցին զինք, հասարակ ժողովուրդը աղաղակեց ու պահանջեց Անոր մահը: Մարդկային փորձառութիւնը ողջ աշխարհի եւ ողջ պատմութեան մէջ եղած է ու կը մնայ մեղանշելը: Մենք կը տառապինք ուրիշներու մեղքի պատճառով, եւ մենք ուրիշներուն կը չարչարենք մեր մէջ եղած մեղքի պատճառով:

Բայց խաչը միայն մարդկային մեղքի պատմութիւնը չէ, այն նաեւ Աստուծոյ մեծ սիրոյ պատմութիւնն է: Յիսուսը մեր մեղքերու պատճառով Աստուծոյ դատաստանի պատիժը պատրաստակամօրէն կրեց ու մահացաւ: Ան մեր մահով մահացաւ: Ան մահանալու պատճառ չունէր: Ոչ թէ գամերը զինք թողեցին խաչին վրայ, այլ՝ սէրը:

Գուցէ կը հարցնես. «Ինչո՞ւ Աստուած մեզի հետ այդպէս վարուեցաւ»: Որպէսզի մեզ զգուշացնէ, որպէսզի մեզ արթնցնէ ու մեր հոգեւոր կարիքի վրայ մեր ուշադրութիւնը հրաւիրէ, որպէսզի մեզ առաջնորդէ, Իր ներմանը ուղղորդէ, մեր ապստամբ ու ապականած վիճակներէն փրկէ: Մեր փորձառածը Անոր ողորմութիւնն է եւ ոչ թէ բարկութիւնը:

«Ո՞վ է իմաստուն՝ որ այս բաները պահէ: Անիկա Տէրոջը ողորմութիւնները պիտի հասկնայ» (Սաղ. 107:43):

Նէյլ Պուքման

«Ով իմ անձս, օրինէ Տէրը ու այն ամէնը,
որ իմ ներսիդիս է՝ անոր սուրբ անունը:
Ով իմ անձս, օրինէ Տէրը եւ անոր բոլոր
բարերարութիւնները մի մոռնար:
Որ կը քաւէ բոլոր անօրէնութիւններդ
ու կը բժշկէ քու բոլոր հիւանդութիւններդ,
Որ կը փրկէ քու կեանքդ ապականութենէ
եւ կը պսակէ քեզ ողորմութիւնով ու գթութիւնով:
Որ կը լեցնէ քու ծերութիւնդ բարութիւնով
ու քու մանկութիւնդ արծիւի պէս կը նորոգուի»:

Սաղմոս 103:1-5

«ACM»-ի միսիոներական խումբը Հայաստանի մէջ

«ACM» մարդասիրական-բարեգործական հիմնադրամը Յուլիս 9-26-ը կազմեց միսիոներական խումբ մը, որուն մէջ ընդգրկուած էին Բաֆֆի Չափարեանը, Սագօ Յարութիւնեանը, Անի Աւանեսեանը, Թալին Ավշարեանը՝ ԱՄՆ-էն: Հայաստանի մէջ խումբին միացան «ACM»-ի աշխատակիցներ՝ Աստղիկ Սկրտումեանը՝ Վանաձորէն, Մարտուն եւ Անժէլայ Յարութիւնեանները՝ Երեւանէն, Անի Յովհաննիսեանը՝ Արովյանէն, Աշոտ եւ Յասմիկ Գիւրճեանները՝ Կիւմրիէն եւ Հայկուհի Սիմոնեանը՝ Մասիսէն:

Գեղեցիկ եւ օրհնեալ երկու շաբաթներ ունեցանք, որոնց մասին կը փափաքինք ձեզի հետ կիսուիլ: Այս խումբի նպատակն էր՝ «ACM»-ի խնամակալութեան տակ գտնուող կարիքաւոր ընտանիքներուն այցելել, բարեգործական ծրագրեր իրականացնել, աւետարանչութիւններ կազմակերպել թէ՛ եկեղեցիներուն եւ թէ՛ ընտանիքներուն մէջ: Ունեցանք նաեւ մանուկներու համար աւետարանչական ծառայութիւններ Վանաձորի, Կիւմրիի, Սեւահողերի, Երեւանի եւ Հովքի մէջ: Մէկօրեայ մանկական աւետարանչական ծառայութիւններուն մասնակցեցին շատ մանուկներ, որոնք լսեցին Աւետարանի պատգամը եւ նուէրներ ստացան «ACM»-ի կողմէն:

Տէրոջը փառք կուտանք մեր խումբի եւ պտղաբեր ծառայութիւններուն համար: Նաեւ յատուկ շնորհակալութիւն կը յայտնենք Բաֆֆի Չափարեան եղբօրը, ով պատրաստ էր ամէն տեղ Աստուծոյ Խօսքով ծառայելու բոլոր մարդկանց, որոնց կը հանդիպէր: Խումբի բոլոր անդամները ծառայեցին մեծ նուիրումով եւ միաբանութեամբ: Խումբի կողմէն շնորհակալութիւն կը յայտնենք «ACM» հիմնադրամի հոգաբարձուներու խորհուրդին՝ յանձինս Հրաչ Գույումեան եղբօրը, ով կազմակերպեց խումբի համար գեղեցիկ պտոյտներ Հայաստանի տեսարժան վայրեր: Աստուծոյ փառք կուտանք բոլոր եկեղեցիներու համար, որոնք բացեցին իրենց դուռը «ACM» հիմնադրամի առջեւ Աստուծոյ գործի համար:

Այցելեցինք նաեւ «CEF» եւ «Շողիկ» հիմնադրամներու մանկական քրիստոնէական ճամբարները: Մեծ օրհնութիւն էր տեսնել շատ մանուկներ, որոնք այս ճամբարներու միջոցով կը լսեն Աւետարանի պատգամը:

Ուրախ ենք, որ այս երկու շաբաթները միաբան էինք՝ զիրար քաջալերելով եւ օգնելով, նաեւ ձեռք բերեցինք նոր ընկերներ:

Աստուած օրհնէ՛ «ACM» հիմնադրամը այս պտղաբեր եւ օրհնեալ գործունէութեան համար, եւ թո՛ղ փառաւորութի մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսը Իր բոլոր զաւակներու միջոցով:

Խմբագրական

